

عنوان مقاله:

ارزیابی و نقد نظری اعجاز عددی قرآن کریم

محل انتشار:

مجله پژوهش های قرآن و حدیث، دوره 42، شماره 1 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

منصور پهلوان

سعید شفیعی - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

فراگیر شدن رایانه ها و برنامه های نرم افزاری، در پژوهشها و مطالعات دینی نیز، تحول بزرگی پدید آورد. برای اولین بار، این استاد عبدالرزاق نوفل (ت ۱۹۸۴) بود که واژه «اعجاز» را در زمینه تناسب اعداد در قرآن به کار برد و در کتاب الاسلام دین و دنیا چنین آورد که دو واژه دین و دنیا در قرآن به تعداد برابر به کار رفته اند؛ اما پر سر و صداترین پژوهشها را دکتر محمدرشاد خلیفه، شیمیدان مصری مقیم آمریکا (ت ۱۹۹۰) انجام داد و با استفاده از رایانه، مدت ۴ سال به پژوهش درباره کلمات قرآن پرداخت. بر این نظریه، در هر دو قسم صغروی و کبروی، اشکالات بسیاری وارد است؛ اشکالاتی که مختص عدد خاصی مانند عدد ۱۹ نیست و مربوط به همه اعداد است؛ زیرا هر فرد یا گروهی، بسته به علاقه خود می تواند عددی مثل ۵ و ۶ و ۷ و ۱۲ و... را معیار قرار دهد و به نتایجی دست یابد؛ بنابراین اطلاق اعجاز برای این نظریه، صحیح به نظر نمی رسد و تنها می توان آن را شگفتی در تناسب اعداد نامید. باید افزود که انتظار اعجاز عددی از قرآن، توفعی نابجاست و نمی توان پذیرفت که خدای متعال با بندگان خود از طریقی عوام فریبانه سخن گفته باشد. اعجاز قرآن در نگاه نخست و برای اعراب جاهلی صدر اسلام و مردمان هنرجوی دورانهای بعد، در زیبایی های شگفت آور ظاهری و تاثیرگذار آن، اعم از بلاغت و هماهنگی های صوتی و عددی و... است؛ و در نگاه عمیق و موشکافانه، معارف و دانشهای والای الهی آن.

کلمات کلیدی:

اعجاز عددی، اعجاز قرآن، شگفتی در تناسب اعداد، نظم ریاضی قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1892430>

